

Երինչն այն . ցանկամահա զնորայն կորուստ , տեսանես :

Կորիդոն

Այս . 'ի ճիրանունս ըզդա ունիմ , ահա նա .

Բատոռոն

Զի գոյզն է վիրիդ հարուած , այլ զորպիսի ընկճէ այր :

Կորիդոն

Ի լեառն եթէ ելցես , բատոռէ , բոկոտն դայցես մի ,
Զի լերինս փուշ և դըմնիկք մացառամոլ բուսեալ կան :

Բատոռոն

Աղէ ասա , կորիդոն , իցէ դեռ ողջ ծերունին
Որ մըրբայօն տարփածուին 'ի սէր հարեալ մոլցաւ :

Կորիդոն

Դեռ այն ինչ , չարաճընիդ , հաղիւ եկեալ նա այսրէն՝
Տեսի զնա առ փարախաւն՝ զի զարուեստիւն իւրով դայր .

Բատոռոն

Քաջէ , այր չարախտավատ . զի աղզըդ քո և սերունդ՝
Մըրցեսցի 'նդ այծամարդաց և ընդ Պանեայց փայտոտանց :

Թարգմ. Հ. Ա. Սուբրեն

ԵՍ Ա ՎՐ Ի Լ Ո Ս

Եսքիլս ողբերգական քերթողութեանն առաջին հնարագիւտ յելլենացւոց ,
Էրյազդէ Աթենացի , յիշեւսինեայ տոհմէ , ժամանակակից Պինդարու՝ պարագլիք
Քնարերգական բանատեղծութեանց : Քաջինսկ և արի ասի լինել 'ի մարտս , զի
գտաւ և 'ի մարաթոնական գուպարածին ընդ եղրօր իւրում , և 'ի Սալամինոյ նա-
ւամարտութեան և 'ի պղատէքական հետեակամարտութեան : Իսկ 'ի քերթողու-
թեան ախորժէ մանաւանդ զպանունարան ոճս , զնմանաձայնութիւնս և զդիզա-
գէզ մակաղիլս անուանց և բառից , զայլաբանութիւնս , և համայն ասել , զուռու-
ցիկ և զսեթեւեթեալ բանս : Այլ և այսու ամենայնիւ , բազում ինչ գեղեցկու-
թիւնք նշմարին 'ի նորին քերթուածս , և առաւել ծանրութիւն : Ի բազում ող-
բերգութեանց սորա մի է և առաջիկայս , որ կոչի Գոռոմեթես կարանարոր կամ

կապանաւոր . և այս առասպել նորա , Գռոմիթեւս , ըստ առասպելին , որդի Յա .
բեթայ , գողացեալ հուրյերկինց՝ շնչաւորեաց մարդ . այլ զշարեալ Արամազդայ
ընդ իրմն՝ ետ զնա բեւեռել՚ի կովկաս՝ ի ձեռն զիցն Հեփեստեայ , ուր անդղ թըու-
չուն՝ միշտ ծնանելով ՚ի նորոյ՝ ուտէր զսիրտ նորա : Հանդէս տեսարանիս , որպէս
յայտնի է , գործի ՚ի Սկիւթիսա՝ ՚ի կովկաս : Խակ Զօրուրիւն կամ կորով և Բրո-
նուրիւն զոր կոչէ աստանօր , կամ իցեն դիք անձնաւորեալք , կամ ըստ այլոց՝
աստուածք ոմանք հնոյ առասպելին , որդիք Ստիւքեայ և Պալլասայ և սպասեակք
Արամազդայ , զորս առաքէ հայրն աստուածոց Զրուան , և ընդ նոսին զհրոյն գտակ
զՀեփեստու՝ կապել սարեզք զՊռոմիթեւս՝ ՚ի կովկասական լերին : Այլ ՚ի միփ-
թարութիւն Գռոմիթեայ գան զստելքն Ովկէանու և ինքնին Ովկէանոս , սփոփե-
լով զնա՝ զի ինքն երթիցէ առ Արամազդ ողսգել զնորա կամն , զի լուծցէ զՊռոմի-
թեւս ՚ի կապանաց . այլ Պռոմիթեւս ոչ տայ նմա թոյլ երթալ աղաջաւոր առ Ա-
րամազդ , գիտելով քաջ զանողը պնդութիւն հօրն աստուածոց : Դնայ այնպէս
Ովկէանոս ՚ի բաց . ապա Յով որդի ինաքայ թափառական՝ մատուցեալ առ Պռո-
միթեւս իրազեկ լինի առ ՚ի նմանէ անցիցն անցելոց , և գուշակէ նմա՝ զի մի ոք
յորդւոց անտի իւրոց ազատեացէ զնա՝ ՚ի կապանաց և ՚ի շղթայիցն , և ազատ-
արարն այս իցէ ինքն Հերակլէս՝ Դիոսի որդի . և զի ինքն ծնանիցի յԱրամազդայ
զԵպափոս : Այլ զայրացեալ Պռոմիթեայ ընդգէմ Զեսայ , և Հայհոյեալ՝ զի յորդւոց
անտի՝ զոր ծնանիցի՝ ՚ի նորա ձեռն անկցիյարքայութենէն , և բիւր այլ նզով ար-
ձակեալ զՀետ՝ հասանէ յայնժամ Հերմէս առաքեալ յԱրամազդայ , և սպառնայ
նմա՝ շանթահար լինել եթէ ոչ յայտնիցէ Արամազդայ զՀանդերձեալն լինել . և ՚ի
չկամելն նորա յայտնել՝ որութնոստ փայլատակմամբ ՚ի միջայ ՚ի բաց կորուսա-
նէ զնա :

ԵՍՔԻԼԵՍՅ ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ

ՊԹՈՄՄԻԹԵԽՍ ԿԱՎԱՆԱԽԱՐ

Ա. Ն Զ Ի Ն Ք

Կորով և բանուրիւն .

Ովկէանոս .

Հեփեստու .

Յով՝ դուստր ինաքայ .

Պռոմիթեւս .

Հերմէս .

Պար ճողային Յաւերժնարսանց .

Կորով և բանուրիւն

Ահա ՚ի վայր հեռասահման բընակութեան եկեալ կամք ,
ընդ շաւիկս ըսկիւթական , յանհուն անկոխ ամայիս .
Հեփեստէ , քեզ իցէ անկ զպատուիրանաց ունել խնամ :

Պըսն 4.

47

Զոր քեզ Հայր աւանդեաց . և զսա ինքնին կաշկանդել
Չժողովը լավի զօջն՝ ՚ի զահաւանդըս ժայռից ,
Յոտնակապս անխըզելիս ադամանդեայ շըղթայից :
Քանզի ինքն ըզբոյդ ծաղիկ , զամենարուեստ հրոյն ճաճանչ
Շորթեալ գաղտադողի՝ բաշխեաց պարզես մահացուաց :
Ըզմեղաց զայսր ըզվրէժ հատուացէ զա դից անշուշտ ,
Զի ուսցի զԱրամազդայ ըզպերճութիւն մեծարել ,
Եւ ըզխընամն և ըզզութ ցածուցանել մարդասէրս :

Հեփեստոս

Զօրութիւն և կորով , ձեզ իսկ է դէպ՝ ըզպատգամն
Զըրուանեան հանել՝ ՚ի զըսւխ , իցէ խափան և ոչ մի .
Այլ ըզդիս զիմազգակիցս չիշխեմ ինձէն կաշկանդել ,
Բըռնաբար ՚ի ցըրտաշունչ յայս արկանել արգելան :
Սակայն հարկ ուրեմն է ինձ յայս յաւակնել ժպրհութիւն .
« Զի ծանր է ըզհօր պատգամն առ ոտն հարեալ անկուշել » :
Թեմիսեայ ողջախոհին խորախորհուրդ ճետ որդեակ ,
Յանկամն ինձ անլոյծ սարեաք պըզընձակուռ վարսեցից
Հարըստեալ ըզքեզ . յոչ կամն յանմարդակոխ յայս բըլուր :
Զի ոչ ձայն , և ոչ զուրուք ըզկերպարանս մահացուաց
Յակն արկցես . ՚ի հրատ արփիոյն արեգնակէզ տոշորեալ
Շըրջեսցես զերանգ գունոյդ . յոգնապաճոյն և գիշեր
Արգելցէ ըզլոյսն ՚ի քէն ՚ի տարփիատենչ երեսացդ :
Միւսանդամ զառաւոտին ըզմուայլ՝ արփին ցընդեացէ .
Զարեաց հոյլք բազմամըթեր մաշեսցեն միշտ զոզի բու ,
Եւ սփոփիչ ոք բընաւ բուսանիցի ուստեք ոչ :
Նա՝ փոխան համբոյր բարուցդ հանդիտակշիռ վայելես :
Աներկիւզ աստուածդ ՚ի դից յանադորոյն ցասմանէ՝
Բաշխեցեր պարզես մարզկան մեռելուտեաց քան ըզչափ ,
Էնդ որոց՝ ՚ի տարբումազին յանլոյս վիմուտս կալցես պահ՝
Յոտընկելեաց , առանց քընոյ , և ոչ կըքեալ ծունկս ՚ի վայր .
Աշխար , գոյժ և հեծեծումն անշայեկան բազմակոծ
Հեծեսցես . զի աննըւէր Արամազդայ են խորհուրդք .
« Այն ինչ իշխողն ամենայն՝ լիցի դըմնեայ ապառում » :

Կորով

Իցէ . զի վեհերիս ՚ի զուր յոզպ գեգերեալ .
Զի է՝ զի զաստուածն զոստին ըզդից ոչ ատեաս .
Որ ըզբոյդ շըքոյ պատիւ վըտարանդի ետ մարդկան :

Հեղինատոս

« Ապաքէն աղքակցութիւն և ընդելքարք հըզօրք են » :

Կորով

Զեմզայս յուրաստ. այլ իցէ մարթ ըստունդանել հօր բանից .
Ո՛չ մանաւանդ առաւել զահի հարեալ երկիցես :

Հեղինատոս

Դու գոգ միշտ անողորմես , և 'ի յոխորտ ժըմերտեալ :

Կորով

Ըստոփանք չիք և ոչ մի՝ աշխարել զայս սըրտառուչ .
Մի լինիր աշխատ 'ի զուր տարապարտուց և ընդ վայր :

Հեղինապոս

Ո՛վ կարի այպնանախատ և ձաղելի ձեռագէտք :

Կորով

Է՛ր ատեասդ . զի վաստակոց , որպէս մեկին ասացից .
Զոր այժմուս ունիս առ կոան՝ ճարտարութիւնք չեն պատճառք .

Հեղինատոս

Յանկամք թէ այլ ոք երբեք 'ի սոյն հասեալ էր վիճակ :

Կորով

« Ամենայն՝ բաց յիշխելցյ՝ շընորհեցաւ աստուածոց .
« Զի աղատ և ոչ իսկ ոք՝ բայց լրկ ինքնին Արամազդ » :

Հեղինատոս

Գիտացի . այլ չունիմ ինչ սոցին լինել բանընդդէմ :

Կորով

Ո՛չ այլ և դու ըզկապանս զնովիմք ածել փութայցես .
Զի մի յոյլ և կաղս 'ի կաղս տեսանիցէ ըզքեզ չայր :

Հեփեստոս

Համապատական արդ, ընդ ձեռակապս ահա հայեաց զառաջնեաւ:

Կորով

Բուռն հարեալ ձեռքքն ՚ի գա հարըստաբուռն զօրութեամբ
Կըռանօք կոփեսջիր և ցըցեսցես ըզվիմօք:

Հեփեստոս

Արդարեւ կատարեսցի գործս ՚ի գըլուխ, ոչ ՚ի զուր:

Կորով

Կոփեա միշտ և պընդեսջիր, թողացուսցես երբեք մի.
Զի գործ է յանհընարից ելի աղագս հայթայթել.

Հեփեստոս

Ահա այս ծըղիք նորին պատշաճեցան սերտ անքակ:

Կորով

Աւասիկ այժմէն իսկ յամուր հանգոյցըս պընդեաց,
Զի տասցի, քան զլրամազդ զի է պոռոտ շամբշագոյն:

Հեփեստոս

Քան ըզսա այլ ոք բնաւ մի ըստգիւտ լիցի յիրաւի:

Կորով

Զապառում ծընօտս նորին հաստահեղյս բեւեռոք
Թափ ընդ կուրծս անցուցեալ սեւեռեսջիր քաջապինդ.

Հեփեստոս

Այ, այ, Պոռմիթեւս, ընդ քո երկունադ հեծեծեմ:

Կորով

Դեռ և դու յուլանայցնս. և ողբս եղեալ կոծիցնս
Զթընամին Արամազդայ. գուցէ և զքէն ասցես ողբս:

Հեղինատու

Տեսանես ըզչարաշուք տեսիլըս զայս աչզք քովք :

Կորով

Տեսի քաջ զլստ արժանեաց առեալ սորա փոխարէնս .
Հանգա , ծն . զկողիւք դորա զանուրսդ անցն հաստաբեստ :

Հեղինատու

Զայս հորկաւ առնել ինձ կայ . և մի ինչ այլ տար հրաման :

Կորով

Տայլ տաց իսկ պատուէր , և մանաւանդ գոչեցից .
Էջ՝ի վայր այդը՝ի խոնարհ , պլնդեա զազդերս բըռնաբար :

Հեղինատու

Ու ջանիւ մեծաճիդն վըճարեցաւ ել՝ի զլուխ :

Կորով

Ալդ կովիեա ուժդին կռանաւ ըզժակոտկէն ոտնակապս .
Զի դըմնեայ և խիստ դահիճ հըրամանացս է քըննիչ :

Հեղինատու

Կըռնչէ և լեզու քո կերպարանացդ հանգունակ :

Կորով

Դու քեղէն հաւանեաց . զյաւակնութիւնս իմ ժըպիրհ
Եւ զցասմանըս զայրուցս մի ինձ յերեսս հարկաներ :

Հեղինատու

Երթիցուք , զի շըզթայս կայ իրան նորա պարաւանդ :

Կորով

Այլ աղէ ժըպիհեսջիր յանդըդնութեամբդ . և զցից ձիրս
Կողոպտեալ , մահկանացուաց տուր բաժին . զի քեզ իւ
Մահացուք իցեն մարմուչ շնորհել անդորր յայս երկոցդ .
Սլուայօթ յոր ջորջանզք քեզ Պումիթեւս կարդան դիք ,
Այլ գու ինքն Պումիթեաւ կարօտանաս , զի միայն
Ի բախտէս , զիամրդ . և է , իցէ քեզ մարթ անկանել :

Պոռմիթեցւ

Ով արփի զըրուանեան, երագաթև և շընչմունք,
Եւ գետոց աղբերակոնք, և ծովասաստ կոհակաց
Անթուելի վէտ վէտ ծիծառք, ամենամայր իսկ դու հող.
Զըրժանակս արեգական զամենատես կարդամ ես.
Տեսէք, որպիսի վիշտս կըրեմ աստուածս ես 'ի դից:

Հայեցարնուք, զի որբանի հիբութեամբ
Ըզբիւրամեայ ամըս և ժամս արւայտեալ
Տառապիցիմ, և գեռ նորոգ իշխեցողն
Երանելեաց՝ ըղխիստ կապանս նիւթեաց ինձ.
Ա՛հ, ահ, զոր կայն և զոր գալոցս առ յապայ՝
Աշխարեմ վիշտս. զի երբ իցէ տեսանել
Ջտառապանացըս զայսոցիկ կատարած :

Սակայն ես զի՞նչ բարբառիմ. դիտեմ վաղուց զամենայն
Ճըշգըրտիւ զհանդերձեալն. և յիս ինչ ոչ յեղակարծ
Արկածք ինչ ժամանեսցեն, զի հրամանաց և բախտից
Մըտադիւր պարտ է անսալ. ածեալ քաջիկ ըզմըտաւ,
« Թէ Հարկին զօրութիւն աննըկուն է և անյաղթ »:
Այլ օսկայն անմարթ է ինձ կամ ոչ լրուել կամ լրուել
Զիմ տագնապս. զի մարդկեղէն սեռի պարզես ինչ հնարեալ,
Եղկելիս կամ ընդ հարկօքս այսու իսպառ վարակեալ.
Շորթեալ իմ եղեգնալից՝ զհըրոյն կայծակն յաղբերէն,
Զվարդապետ ճարտարութեանցըն բընաւից, և զմեծ գիւտ ; ,
Զայսոսիկ ահա վըրէժս լուծանեմ ես ընդ վնասուց,
Զի կապանըս վարակեալ բեւեռուապինդ կամ բացի : Կը մը
Ա՛մ. զինչ ձայն, զինչ հոտ անլոյս աստուածաշարժ յիս ապդեաց
Իամ 'ի դից, կամ 'ի մարդոց կամ յերկոցունց միախառն :
Հասցէ ոք արդեօք 'ի ժայռս յետին՝ վըրտացս 'ի տեսիլ .
Տեսէք զիս վատախտարակ զաստուածս սարեօք ամբապինդ.

Լզթընամին Արամազդայ, և զդից բոլոր՝
Որ 'ի գաւիթս գեգերին միշտ Արամազդայ,
Առ մեծ սէր մըտերմութեանն առ մարդիկ :
Ո՛ ո. զի՞նչ այս խօշիւն ազդի յիս,
Ի թեթև բախսել թեոց՝ շուընէ օդ,
Եւ որ զինն կայ ամենայն՝ ահաւորք :

Թարգմ. Հ. Ա. Սուտրեաւ